

Gruppe:

FCI rasenr: 367

FCI dato: 13.12.2019

NKK dato: 15.05.2023

MINIATURE AMERICAN SHEPERD

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundarættarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska

OPPRINNELSES LAND: USA

HJEMLAND: Ungarn

BRUK: Gårds- og ranch gjeterhund.

KORT HISTORIKK: Rasen ble utviklet i California på slutten av 1960-tallet ved å avle på små australian shepherd. Målet med å avle på disse hundene var å bevare deres lille størrelse, aktive karakter og intelligens. Rasen ble først registrert i National Stock Dog Registry i 1980 og var opprinnelig kalt Miniature Australian Shepherd. På starten av 1990-tallet hadde rasen blitt populær over hele USA og de ble vist i ulike klubber for sjeldne raser. Den første raseklubben med registrering av MAS, MASCUSA (The Miniature American Shepherd Club of the USA), ble dannet i 1990 og ble anerkjent i 1993. Rasen ble registrert i AKC Foundation Stock Service som Miniature American Shepherd i mai 2011. MASCUSA er den nasjonale raseklubben underlagt the American Kennel Club.

Rasen har blitt brukt til å gjete mindre dyr som sauer og geiter, selv om de har motet til å håndtere større dyr også. Den lille størrelsen ble ansett som en fordel, da de samtidig passet godt som kjæledyr. De ble spesielt populære hos ryttere som reiste til hesteshow, da deres intelligens, lojalitet og størrelse gjorde dem til utmerket reisefølge. På denne måten ble rasens popularitet spredd over hele landet. I dag er Miniature American Shepherd etablert over hele USA og internasjonalt. Det er en rase med en unik identitet – en iøynefallende, allsidig liten gjeterhund som passer like godt på en gård som i en by.

HELHETSINTRYKK: Rasen er en liten gjeterhund som kommer fra USA. Den er litt lengre enn den er høy med moderat benstamme som er i proporsjon til kroppsstørrelsen og høyden uten overdrivelser. Bevegelsene er flytende, lette og velkoordinerte. Eksepsjonell smidighet kombinert med styrke og utholdenhet gjør det mulig å arbeide i ulikt terreng. Denne svært allsidige, energiske hunden er en utmerket atlet som er svært intelligent og har stor vilje til å jobbe for sin eier. Den er både en lojal og tjenestevillig følgesvenn, som synes i dens oppmerksomme uttrykk. Den doble pelsen er av medium lengde og middels grov struktur. Den kan være ensfarget eller merle, med eller uten hvite og/eller tan-markeringer (kobber). Rasen kan fødes med stump hale.

VIKTIGE PROPORSJONER: Målt fra skulder til sittebensknute og fra manken til bakken er hunden litt lengre enn høy. Solid bygget med moderat benstamme som er i proporsjon til høyden og størrelsen. Hannhunder skal være maskuline uten å virke grove, og tisper skal være feminine uten å virke spinkel. Helheten gir inntrykk av dybde og styrke uten å virke klumpet.

ADFERD/

TEMPERAMENT: Intelligent, primært en arbeidshund med sterkt gjeter- og vaktinstinkt. En utmerket følgesvenn, allsidig og lettrent, utfører sine arbeidsoppgaver med stil og entusiasme. Selv om den kan være reservert ovenfor fremmede skal den ikke være sky. En spenstig og utholdende brukshund, som tilpasser oppførsel og iver til oppgaven. Overfor sin familie er den beskyttende, vennlig, hengiven og lojal.

HODE:

SKALLEDEL:

Skalle: Flat til lett rundet. Nakkeknøl kan være lett synlig. Lik bredde og lengde.

Stopp: Moderat, men tydelig.

ANSIKTSDEL:

Nesebrusk: Rød merle og røde har leverfarget nese. Blue merle og sorte har sort nese. Fullt pigmentert nese foretrekkes. Nese som ikke er fullt pigmentert er en feil. 25 til 50 % upigmentert nese er en alvorlig feil.

Snuteparti: Av medium bredde og dybde. Smalner gradvis til en avrundet spiss. Skal ikke virke tung, kvadratisk, snipete eller overdreven løs hud. Lengden er lik lengden på skallen. Neseryggen og skalletaket danner lett divergerende plan, slik at pannen danner en åpen vinkel ned mot neseryggen.

Lepper: Pigment i henhold til hundens farge. Stramme.

Kjever/tenner: Komplette, saksebitt. Brukne, manglende eller misfargede tenner grunnet skade skal ikke slås ned på. Under- eller overbitt er diskvalifiserende feil.

ØYNE: Skråstilt, mandelformede, ikke utstående eller innsunkne. I proporsjon til hodet. Alle farger tillatt, ett eller begge øyne kan være brune, blå, hasselnøttfarget, ravfarget eller alle andre fargekombinasjoner, inkludert flekker og marmorering. Øyelokksrendene til røde eller rød merle er fullstendig leverpigmentert. Øyelokksrendene til sort og blue merle er fullstendig sortpigmentert. Uttrykket er våkent, oppmerksomt og intelligent. De kan ha et reservert eller vaksomt blick, spesielt mot fremmede.

ØRER: Trekantede, av moderat størrelse, høyt ansatt. Ved full oppmerksomhet rettes de fremover og brettes eller legges til siden som rosenører. Alvorlig feil er ståører eller tunge hengeører.

HALS: Stram, tørr og i proporsjon til kroppen. Lett nakkebue, moderat lang hals som flyter sømløst over i skulderpartiet.

KROPP: Stram og i god kondisjon.

Overlinje: Stram og horisontal fra manken til hoftekammen i stående og gående.

Manke: Skulderbladene er lange, flate, plassert ganske tett ved manken, godt tilbakelagt.

Rygg: Stram og horisontal fra manken til hoftekammen i stående og gående.

Lend: Sterk og bred sett ovenfra.

Kryss: Moderat fallende.

Bryst: Velutviklet og dypt, når til albue med godt hvelvede ribben.

Underlinje/buk: Moderat opptrukket.

HALE: Naturlig stumphale foretrekkes. I hvile henger halen i en bue. Når hunden er ivrig eller i bevegelse kan halen bæres hevet i en tydelig bue.

LEMMER:

FRONT:

Helhetsinntrykk: I god kondisjon og i balanse med bakparten.

Skulder: Lang, flat, plassert ganske tett ved manken, godt tilbakelagt.

Overarm: Lik lengde som skulderbladet og møter skulderbladet i en nesten rett vinkel.

Albue: Albueleddet er like langt fra bakken som til manken. Sett fra siden er albuen plassert direkte under manken. Albuene godt tilliggende.

Underarm: Rett og sterk. Bena er mer ovale enn runde.

Mellomhånd: Kort, kraftig og sterk, men fortsatt fleksibel. Svakt vinklet sett fra siden.

Forpoter: Ovale, kompakte, godt samlede og velbuede tær. Tykke og elastiske tredeputer. Korte og sterke klør. Klørne kan være i alle fargevarianter.

BAKPART:

Helhetsinntrykk: Bredden på bakparten er ca. lik frontens bredde målt ved skuldrene.

Vinklingen mellom bekkenet og overlåret speiler vinklingen mellom skulder og overarm, som former en tilnærmet rett vinkel.

Overlår: Godt muskelsatt, men ikke overdrevet.

Kne: Tydelig markert.

Haseledd: Kort, moderat bøyd slik at hasen står loddrett til bakken.

Haser: Korte, står loddrett til bakken sett fra siden og parallelle sett bakfra.

Bakpoter: Som forpotene.

BEVEGELSER: Jevne, frie og smidige med et velbalansert, jordvinnende steg. For- og bakben beveger seg rett og parallelt med kroppens senterlinje. Når farten øker, vil den snore. Overlinjen holder seg stram og horisontal under bevegelse. Under trav er hodet båret i en naturlig posisjon med halsen strukket forover og hodet på linje med overlinjen eller noe over. Hunden må være smidig og kunne endre retning eller gangart umiddelbart.

HUD: Moderat tykkelse og elastisitet.

PELS:

Helhetsinntrykket av pelsen er moderat. Pelsen er av middels grov tekstur, rett til bølget, værbestandig og av medium lengde. Underullen varierer i mengde etter klimaet.

HÅRLAG: Kort og glatt på hodet og foran på bena. Baksiden av for- og bakbena med moderate bukser. Moderat manke- og brystpels, mer uttalt hos hannhunder enn tisper. Pelsen kan trimmes på ørene, potene, bak på hasene, mellomhender og hale. Utover dette skal den bli vist i sin naturlige pels. Utrimmede værhår er ønsket. Alvorlige feil er utypisk pels.

FARGE:

Kroppsfarge: Fargen viser variasjon og individualitet. Ingen farge er å foretrekke. De vanligste fargene er sort, rød, lever, blue merle, rød merle eller lever merle. Merle forekommer i forskjellige grader, marmorering, mindre eller større flekker. Underullen kan ha en noe lysere farge enn dekkhårene. Asymmetriske tegninger er ikke feil.

Tantegninger: Tantegninger er ikke nødvendig, men kan forekomme på noen eller samtlige av følgende områder; rundt øynene, på potene, bena, brystet, snutepartiet, undersiden av halsen, ansikt, undersiden av ørene, underlinjen, under haleroten og på buksene.

Tantegningene varierer i farge fra krembeige til rustrød, uten at noen farge foretrekkes. Gjennomslag i grunnfargen eller merlefarge kan forekomme på ansiktet, ben, poter og bukser.

Hvite tegninger: Hvite tegninger er ikke nødvendig, men når de forekommer skal de ikke dominere. Ticking kan forekomme i hvite tegninger. Hvitt på hodet skal ikke dominere, og hele veien rundt øynene skal det være farget pels og full pigment. Rød merle eller rød har

rød (lever) pigment på øyelokksrendene. Blue merle og sorte har sort pigment på øyelokksrendene. Ørene fullstendig dekket av farge foretrekkes. Hvite tegninger kan forekomme i alle kombinasjoner og skal være på snuteparti, kinn, skalle, bliss på hodet, krage helt eller delvis, bryst, buk, forben, haser og kan gå som en tynn stripe opp til kneleddet. En liten mengde hvitt som går fra under opp mot siden av hunden er tillatt, men skal ikke overstige 2,5 cm over albuen. Hårfestet til en hvit krage skal ikke nå lenger enn til manken. Haletippen kan være hvit.

STØRRELSE OG VEKT:

MANKEHØYDE. hannhund: 35,5 – 46 cm tisper: 33 – 43,5 cm

VEKT: Sunn vekt varierer basert på individets størrelse, kjønn og substans.

FEIL:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd, samt dens evne til å utføre sitt tradisjonelle arbeid.

ALVORLIGE FEIL:

- Utypisk pels
- Ståører eller tunge hengeører
- Mellom 25 og 50 % upigmentert nese
- Hvite tegninger som dekker mer enn 25 % av et øre

DISKVALIFISERENDE FEIL:

- Aggressive eller svært sky hunder
- Alle hunder som viser tegn på fysiske eller atferdsmessige defekter
- Under 35,5 cm og over 46 cm for hannhunder. Under 33 cm og over 43,5 cm for tisper. Minimumshøyden skal ikke tas hensyn til når hunden er under seks måneder
- Over 50 % upigmentert nese
- Under- eller overbitt
- Andre farger enn tillatte farger. Hvite tegninger på kroppen, som betyr en hver iøynefallende isolert flekk eller flekk av hvitt på området mellom manken og halen, på ryggen eller sidene mellom albuer og bakpart.

NB!:

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass i pungen.